

Οδός Θεοδωρήτου Βρεσθένης, αριθμός 41

Ανακοίνωση-Καταγγελία

Όλοι εμείς –μηδενός εξαιρούμενου- οι 12 κάτοικοι των 5 διαμερισμάτων της πολυκατοικίας στην οδό Θεοδωρήτου Βρεσθένης στον αριθμό 41 στον Ν. Κόσμο καταγγέλλουμε την προσπάθεια του Δήμου της Αθήνας να μας πετάξει έξω από τα σπίτια μας και μάλιστα με παράνομες συνοπτικές διαδικασίες.

Μόλις πριν μια εβδομάδα μας ανακοινώθηκε πως πρέπει να εγκαταλείψουμε τα διαμερίσματά μας μέσα στον Ιούλιο γιατί «1^η Αυγούστου μπαίνουν τα συνεργεία» όπως μας ανακοινώθηκε τηλεφωνικώς.

Όλοι μας ζούμε σε αυτό το κτήριο πολλά χρόνια, οι περισσότεροι πριν ακόμα πεθάνει προ τριετίας η ιδιοκτήτρια του κτηρίου και δωρήτρια αυτού στον Δήμο της Αθήνας, Βασιλική Μπινιώρη, την οποία την γνωρίζαμε και μας γνώριζε όλους προσωπικά. Γνώριζε και για τις ιδιαιτερότητες και για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζαμε όλοι, ο καθένας για τους δικούς του λόγους και αιτίες. Τόσο ο Ευάγγελος Ιωάννου στον 1^ο όροφο, όσο και οι Σύριοι πολιτικοί πρόσφυγες - που είναι και οι πιο παλιοί ένοικοι της πολυκατοικίας- είχαν συμβόλαια μαζί της που κάποια λήξαν μόλις πέρσι, ενώ και οι υπόλοιποι βρισκόμασταν εκεί με την σύμφωνη γνώμη της ίδιας της δωρήτριας πριν το θάνατό της, πληρώνοντας λογαριασμούς και συντηρώντας την πολυκατοικία, όπως έχουν καταθέσει επανειλημμένως με επίσημη αλληλογραφία στο Δήμο και την Δημοτική Περιουσία, συγγενείς και φίλοι της αποθανούσας.

Πολλές φορές η ίδια βοηθούσε πολλούς από τους ενοίκους της πολυκατοικίας σε διάφορες περιόδους και δυσκολίες. Και η ίδια έχει κάνει ειδική μνεία στην διαθήκη της για κάποιους από εμάς (του πολιτικούς πρόσφυγες από την Συρία, την οικογένεια από την Βόρειο Ήπειρο, και τον κ. Ιωάννου). Γνωρίζουμε επίσης πως έχει δωρίσει προς χρήση και νομή στον Δήμο Κυπαρισσίας τον τρίτο όροφο του κτηρίου (στον οποίο κατοικούσε η ίδια με την μητέρα της) για να στεγάζει άπορους φοιτητές από την Μεσσηνία, τόπο καταγωγής της.

Η Βασιλική Μπινιώρη ήταν ένας άνθρωπος με τεράστιες ευαισθησίες. Λίγο πριν πεθάνει το 2010, ήταν η ίδια που μπήκε μπροστά σε μια απόπειρα στοχοποίησης του σπιτιού από χρυσαυγίτες την πρώτη περίοδο των επιθέσεων των νεοναζί στις γειτονιές των Αράβων στον Ν. Κόσμο.

Όλοι οι ένοικοι της πολυκατοικίας -12 τον αριθμό, μεταξύ αυτών και δυο παιδιά, ο Ματέο 5 και ο Μάριο 2μιση αλλά και η 92χρονη γιαγιά τους Βαρβάρα Ράπο- έχουμε βρεθεί στο κτήριο πριν ακόμα ο Δήμος της Αθήνας ανοίξει τις διαθήκες και ενδιαφερθεί για την ιδιοκτησία.

Για χρόνια τώρα, σχεδόν αμέσως μετά το θάνατο της Βασιλικής Μπινιώρη προσπαθούμε επανειλημμένως να έρθουμε –και όλοι μαζί και ο καθένας ξεχωριστά- σε επαφή τόσο με τις κοινωνικές υπηρεσίες του Δήμου, όσο και με τις τεχνικές υπηρεσίες και την Δημοτική Περιουσία προσπαθώντας να λύσουμε δεκάδες ζητήματα που προέκυπταν ακριβώς γιατί ο δήμος αδιαφορούσε για την ιδιοκτησία του. Από ζητήματα με την ΔΕΗ και την ΕΥΔΑΠ αφού δεν μπορούσαμε να αποδείξουμε με συμβόλαια πως βρισκόμαστε νόμιμα μέσα στο σπίτι, μέχρι ζητήματα διαχείρισης των κοινόχρηστων χώρων, των βλαβών κα των ζημιών.

Αυτό που ζητάγαμε ήταν νομιμοποίηση για να συνεχίσουμε να ζούμε όπως πριν.

Και όμως ο δήμος αδιαφορούσε. Όλο αυτόν τον καιρό το κτήριο αφέθηκε στην μοίρα του και αν σήμερα βρίσκεται σε αυτή την κατοικήσιμη κατάσταση (με όλα τα προβλήματα που κανείς δεν μπορεί να παραβλέψει), οφείλεται στην –όχι χωρίς δυσκολίες- αυτοδιαχείριση της πολυκατοικίας και των προβλημάτων της από όλους εμάς μαζί με πολύ προσωπική εργασία για να μπορεί να παραμένει λειτουργική.

Η «Ανακαίνιση»

Ξαφνικά μέσα στον ενάμιση τελευταίο μήνα εμφανίστηκαν με εξαιρετικά γρήγορους ρυθμούς διάφοροι από διάφορες υπηρεσίες του δήμου και σκόρπια στην αρχή, πιο επίμονα στην συνέχεια, και τις τελευταίες δυο βδομάδες σχεδόν απειλητικά, μας προσέγγισαν και μας ζήτησαν να βγούμε από τα σπίτια μας γιατί θα «ανακαινιστούν».

Όχι μόνο ήρθαν και άδειασαν τις αποθήκες του κτηρίου εκεί που διάφοροι από τους ενοίκους είχαμε χρήσιμα και πολύτιμα πράγματα, πετώντας ακόμα και καινούρια αντικείμενα χωρίς να ερωτήσουν κανέναν, αλλά έφτασαν στο σημείο να ανοίξουν με κλειδιά κάποια διαμερίσματα και να κόψουν το ρεύμα σε κάποια άλλα σαν να είναι κοινοί διαρρηκτές και μαφία.

Παρενέβησαν στις ζωές όλων με τον χειρότερο τρόπο όπως έκαναν στον κ. Βαγγέλη Ιωάννου που χωρίς να τον ρωτήσουν ήρθαν σε επικοινωνία με τον ψυχίατρο που τον παρακολουθεί στο Δρομοκαίτειο και κανόνισαν την μετακίνησή του σε κάποιους ξενώνες χωρίς επιστροφή. Πράγματι ο κ. Βαγγέλης είναι μοναχικός –δεν έχει καθόλου οικογένεια- και χαίρει παρακολούθησης, βοήθειας στο σπίτι και επισκέψεων κοινωνικών λειτουργών. Όμως ο κ. Βαγγέλης στα 55 του, είναι ανεξάρτητος και, με όλα τα προφανή προβλήματα, λειτουργικός και ζει πάνω από 20 χρόνια στο σπίτι και στην γειτονιά όπως μπορούν να επιβεβαιώσουν οι πάντες τριγύρω που τον γνωρίζουν με το μικρό του όνομα. Πηγαίνει στις ταβέρνες για φαΐ, ψωνίζει στα μίνι μάρκετ, πάει στη λαϊκή και στα ΕΛΤΑ της γειτονιάς για την αναπηρική του σύνταξη. Με όλες τις ιδιαιτερότητές του είναι πλήρως λειτουργικός και ανεξάρτητος και κάθε είδους ιδρυματοποίηση, και μάλιστα για άλλους λόγους εκτός ιατρικών, θέτει και επιστημονικά ερωτήματα που δεν είμαστε ειδικοί για να τα απαντήσουμε. Ο ίδιος ο κ. Βαγγέλης πάντως αρνείται να φύγει από το σπίτι του παρά τις υποσχέσεις για μια «καλύτερη ζωή».

Τέτοια καλύτερη ζωή τάζουν και στον φοιτητή από τη Μεσσηνία που ζει στην γκαρσονιέρα του 3^{ου} στον οποίο υπόσχονται να του δώσουν ένα από τα δύο στούντιο που θα έχουν χτιστεί στον τέταρτο μετά το πέρας των εργασιών. Δηλαδή αφού έχει γίνει αλλαγή στην χρήση των ορόφων σύμφωνα με τη διαθήκη και αφού έχει βγει πολεοδομική άδεια για να γκρεμιστούν και να ξαναχτιστούν 6 δυάρια και δυο νέα στούντιο.

Διαμερίσματα τάζουν και στην πολυμελή οικογένεια των Βορειοηπειρωτών με τα 2 μωρά και την ημι-κατάκοιτη 92χρονη κ. Βαρβάρα, που σημειωτέον τώρα το καλοκαίρι βρίσκεται μονίμως στο κρεβάτι με τον αιρκοντίσιον αναμμένο 24 ώρες το 24ωρο. Την 6μελή οικογένεια, αφού προσπάθησαν να τους πείσουν με έντονο ψυχολογικό πόλεμο, χωρίς να τους ρωτήσουν ετοιμάζονται να τους «φιλοξενήσουν» λέει όλους σε κάποιους ξενώνες στην Μπουμπουλίνας. Και μετά, μόλις ολοκληρωθούν τα έργα, κάπου στο Νοέμβρη, θα τους ξαναφέρουν και αυτούς , υποτίθεται, πίσω.

Προσπαθούν με κάθε τρόπο να εκκενώσουν την πολυκατοικία χωρίς κανένα σεβασμό για τον κόσμο που ζει μέσα. Προσπάθησαν με δόλιο τρόπο να απαξιώσουν στα μάτια των υπολοίπων τους πιο παλιούς κατοίκους της πολυκατοικίας, τους 4 Σύριους συγκατοίκους και φίλους μας, λέγοντας πως είναι οι μόνοι που δεν έχουν λόγο να μείνουν στο κτήριο και πως πρέπει ούτως ή άλλως να φύγουν, φέρνοντας μάλιστα ως φτηνή αλλά απειλητική δικαιολογία κάποιες ελλείψεις στα χαρτιά τους.

Εκτός του ότι μάθαμε να μην μετράμε τους ανθρώπους ανάλογα με τα οποιαδήποτε χαρτιά, και φυσικά γνωρίζοντας προσωπικά το ποιόν και των 4 που ζούμε πολλά χρόνια μαζί, συναντιόμαστε, συζητάμε και βοηθάμε κατά καιρούς ο ένας τον άλλο, γνωρίζουμε επίσης καλά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν με τις σχέσεις τους με την χώρα τους και τις οικογένειές τους μετά την έναρξη του πολέμου στην Συρία. Και ξέρουμε πως η πρεσβεία της Συρίας στην Αθήνα έχει αναστείλει πλήρως τις λειτουργίες της με αποτέλεσμα όλοι οι Σύριοι που ζουν στην Ελλάδα να έχουν προβλήματα με τα χαρτιά τους και επακόλουθα με τις δουλειές και την ίδια τους την επιβίωση. Επίσης γνωρίζουμε τις τεράστιες επιπτώσεις που έχει αυτός ο πόλεμος προσωπικά στον καθένα τους και πως οι δύο από τους τέσσερις είχαν σημαντικές απώλειες στην οικογένεια τους. Οι 4 Σύριοι συγκάτοικοί μας ζουν και εργάζονται από 6 μέχρι 10 χρόνια στην Ελλάδα βοηθώντας τις οικογένειές τους. Είναι ιδιαίτερα καλοί εργατοτεχνίτες (μυογιατζίδες και ηλεκτρολόγοι) και οι βασικοί υπεύθυνοι για το ότι αυτή η πολυκατοικία δεν βυθίστηκε στο χάος μετά την άρνηση του δήμου της Αθήνας να αναλάβει τα καθήκοντά του ως ιδιοκτήτης και διαχειριστής της πολυκατοικίας.

Ο φοιτητής στον 3^ο, ο ένας εκ των Σύριων στον 4^ο και ο Βαγγέλης Ιωάννου στον 1^ο ζουν στις τρεις γκαρσονιέρες της πολυκατοικίας μεγέθους από 26 μέχρι 34 τ.μ. ενώ η οικογένεια των Βορειοηπειρωτών και οι τρεις Σύριοι πολιτικοί πρόσφυγες ζουν στα δυο τριάρια μεγέθους 90 και 75 τ.μ. αντίστοιχα.

Η έξωση

Τις τελευταίες μέρες ζούμε μια πραγματικά τρελή κατάσταση με κοινωνικούς λειτουργούς να μας πολιορκούν, με συνεχείς επισκέψεις στα σπίτια μας και προσωπικές συνεντεύξεις, με τοιχοκολλησεις μηνυμάτων και ανακοινώσεων, λες και είμαστε ειδική κατηγορία κατοίκων αυτής της πόλη. Ήρθαν να μας πετάξουν έξω, να μας πάρουν τα σπίτια, να κάνουν τις δικές τους μπίζνες και δωρεές και όλα αυτά στο όνομα της «κοινωνικής κατοικίας».

Μέσα σε 4 με 5 εβδομάδες έψαξαν και έμαθαν για εμάς, βρήκαν λύσεις στα προβλήματά μας χωρίς εμάς και τώρα με διαδικασίες εξπρές έφεραν το θέμα στο τελευταίο δημοτικό συμβούλιο να εγκριθεί. Ξαφνικά η πολυκατοικία της οδού Βρεσθένης αριθμός 41 έγινε κατασκευαστικό φιλέτο.

Καταθέτουν λεία έτοιμα σχέδια και έχουν έτοιμες τις πολεοδομικές άδειες, για να χτίσουν 6 νέα διαμερίσματα, και 2 νέα στούντιο στον 4^ο, να αλλάξουν τις χρήσεις των ορόφων άλλες από αυτές που είχε αποφασίσει και δωρίσει η αποθανούσα και μάλιστα όλα αυτά – με εξώσεις, μετακινήσεις, ιδρύματα, ξενώνες- μέσα σε 15 μέρες. Πιέζουν παράνομα ώστε την 1^η Αυγούστου 12 άνθρωποι κάθε ηλικίας να είμαστε στο δρόμο και αυτοί να έχουν ξεκινήσει τα έργα χωρίς κανένα σεβασμό στους ανθρώπους που ζουν μέσα, μόνο και μόνο για τα συμφέροντα κάποιας κατασκευαστικής και μάλιστα στο όνομα της φιλανθρωπίας και της κοινωνικής κατοικίας. Ακόμα και οι δωρεές πλέον έγιναν fast track!

Ως κάτοικοι του συγκεκριμένου ακινήτου για χρόνια γνωρίζουμε καλά όλα τα προβλήματα και τις ελλείψεις του κτηρίου. Δεν αρνούμαστε την αρωγή και την παρουσία του Δήμου και των υπηρεσιών του. Αντιθέτως μάλιστα είναι κάτι που το έχουμε ζητήσει διακαώς στο παρελθόν.

Θεωρούμε πως ο Δήμος με τις τεχνικές και κοινωνικές του υπηρεσίες και τα προγράμματα που διαθέτει θα μπορούσε πραγματικά να βοηθήσει στην καλύτερευση της ζωής όλων μας στην πολυκατοικία μας, όταν μάλιστα υπάρχουν ανάμεσά μας συγκάτοικοι με πραγματική ανάγκη κοινωνικής παρέμβασης και συμβουλευτικής. Είμαστε όλοι φοιτητές, εργαζόμενοι και άνεργοι, ντόπιοι και μετανάστες, παιδιά,

γυναίκες και άντρες κομμάτια μιας κοινωνίας σε κατάρρευση που προσπαθούμε να σταθούμε με αξιοπρέπεια στην δύσκολη καθημερινότητα.

Θεωρούμε εντελώς ανήθικο και απάνθρωπο τον τρόπο που αντιμετωπίζουν ανθρώπινες ζωές και ολόκληρες οικογένειες κοινωνικές υπηρεσίες και δημόσιοι φορείς όπως ο Δήμος της Αθήνας, και μάλιστα στο όνομα της κοινωνικής ευαισθησίας.

Από την δική μας την μεριά θεωρούμε πλέον ως τρόπο άμυνας το να κινήσουμε κάθε νομική διαδικασία για να υπερασπιστούμε το αναφαίρετο δικαίωμά μας στην αξιοπρεπή στέγαση και κατοικία.

Ευελπιστούμε σε πραγματική συνεργασία και επικοινωνία.

Οι υπηρεσίες του δήμου έχουν όλα τα στοιχεία επικοινωνίας μας.

Οι κάτοικοι των 5 διαμερισμάτων της πολυκατοικία στην οδό Θεοδωρήτου Βρεσθένης, αριθμός 41 στον Ν. Κόσμο.

1. Issa Alshikh Ahmad
2. Issa Al Ahmad
3. Mohamad Aschiko
4. Ιωάννου Ευάγγελος
5. Μπίνιο Ιωάννα
6. Bijo Teuta
7. Ράπο Βαρβάρα
8. Μπίνιο Ντάβερ
9. Ακαμπόγκου Ματέο
10. Ακαμπόγκου Μάριος
11. Μπάνος Κυριάκος
12. Hi Mohamad Khalid